

ת"פ 69259/01/23 - מדינת ישראל נגד ראמי סלאמה ואח'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עתפ"ב 69259-01-23 מדינת ישראל נ' סלאמה ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידן דרורי-גמליאל
מערערת מדינת ישראל
נגד
משיבים ראמי סלאמה ואח'
החלטה

1. לפני הودעת ערעור על החלטת בית משפט השלום בנתניה, מפי כב' הש' אוסטפלד נao, ס"ג, שניתנה ביום 29.12.22 בשלושים ושנים תיקים מאוחדים, ובهم צ"ה 40777-02-20. בהחלטתו, סיממה את ההליך, דחה בית המשפט קמא הנכבד את בקשות המערערת למתן צווי הרישה ללא הרשעה והורה על סגירת התיקים.

2. ערעור זה הוא השני שהוגש בקשר להליך הנ"ל, ולהלן השתלשלות ההליכים עד-כה:

א. ביום 24.06.21, בדיון שנערך בביבמ"ש קמא, הגיעו הצדדים להסכמה, כי בטרם מתן החלטות בחוקיות הבניה ובצווי הרישה, תינתן ההחלטה בדבר תוקפה ותקינותה של תוכנית המתאר.עו"ד ד"ר שיפי הסביר בהבירות ובתמציתיות את התועלת שבקביעת-בניהם זו, לטעמו, באמרו ש"אם אין תוקף לתוכנית, אז כל התקאים שבפני ביבמ"ש, 32 תיקים, הולכים לגריסה. ... אם יהיה תוקף לתוכנית יהיה [הליך] הוכחות. נהיל משפט עם עדים". הצדדים ביקשו לסכם בכתב "לגביו שאלת תוקף התוכנית תמא 10/ג/2 בלבד", ובכך הסתיים הדיון;

ב. ביום 28.12.21 מסר ביבמ"ש את ההחלטה, בה דחה את בקשות המערערת להוצאת צווי הרישה שיפוטים, כך שמדובר בההחלטה המסימת הליך [ההחלטה הראשונה]. המערערת הגישה ערעור על ההחלטה זו, כשבין טענותיה העיקריות טענה דינית, לפיה לא קיימה הסכמת הצדדים בהחלטה - ראשית, לא נכללה בההחלטה קביעה מפורשת וברורה לעניין תוקפה ותקינותה של התוכנית; ושנית, ביבמ"ש נפנה לדוחות את הבקשות לגוף בהחלטה סופית, מבלי שאפשר לצדים להביא ראיותיהם ולטעון טענותיהם לעניין מכלול התנאים שנדרשים להוצאה הצעויים [ע"פ 3582-02-22, הערעור הראשון];

ג. ביום 03.07.22, בעת הדיון בערעור הראשון, הסתבר כי שני הצדדים מסכימים כי ההחלטה הראשונה אינה עונה לצרכי הצדדים ואנית תואמת את הסכמתם, כሂע"ד ד"ר שיפי הוסיף כי מבחינתו יבקש שביבמ"ש קמא יתיחס בהחלטתו גם להשפעות השיהוי והפגיעה הנבענת בעקרון השוויון. ניתנה אפוא החלטה לפי הסכמת הצדדים, כמו לישנא:

למעשה, שני הצדדים מסכימים - איש מטעמי - כי לא קיימת הסכמת הצדדים

בchaluta נושא הערעור שניתנה ביום 21/12/2028. לפי הנטען, לא פסקה השופטת הנכבד באופן מפורש וברור לעניין תוקף התוכנית, ולפחות לדעת התביעה, היה עליה לעצור בענין זה, ולאפשר לצדדים את המשך ניהול ההלין.

לפיכך, מבוטלת החלטה, אולם אציג כי ביהם"ש קמא הנכבד יהיה חופשי להחליט כרצונו ולפי שיקול דעתו, לרבות הבאה בחשבון של כל נתון רלוונטי.

ביהם"ש יקבע מועד לפי יומנו, בו ישמע תוספת טענות של הצדדים לבקשתם, ולאחר מכן יחליט כחוכמתו בהתאם למוסכם - לעניין תוקפה של התוכנית החלה על המקרקעין.

3. לאחר הדברים האלה, קיים בהםמ"ש קמא דין, קיבל השלמות סיכון בכתב, וביום 22.12.29 נתן את החלטתו השנייה, נושא הערעור דן. כאמור לעיל, בהחלטתו, שסיימה את ההליך, דחה בית המשפט קמא הנכבד את בקשות המערערת למתן צווי הריסה ללא הרשה והורה על סגירת התקיקים. זאת, לאחר שקבע קביעות אלו:

א. תוכנית המתאר הארצית החקלאית - תמ"א 10 לתוצאות כח ורשות חשמל - מעבר לקווי חשמל ראשיים, שפיה - צומת קסם, שפורסמה בilkot הפרסומים, היא תמ"א 10/ג/2 מעבר לקווי חשמל ראשיים שפיה - צומת קסם, לאחר שספרה מחדש;

ב. המערערת פעלת בשינוי ניכר, שדי בו כדי לדחות את בקשתה לקבלת צו הריסה שיפוטי ללא הליך פלילי;

ג. המערערת כולה בהוכחת קיומו של אינטראס ציבורי מעבר לספק סביר, [ז]הר' שלא קיימה את מלאת התנאים המנוונים בסעיף 239(א) לחוק [התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965], ומשכך גם מטעם זה יש לדחות את הבקשה למתן צו הריסה;

4. בערעור השני, שלפנינו עתה, מלין ב"כ המלמד של המערערת על-כך ששוב החלטת בהםמ"ש לדחות את הבקשות לגוף בהחלטה סופית, מבלתי שיאפשר לumarurת להביא ראיותיה ולטעון טענותיה לעניין מכלול התנאים שנדרשים להוצאה ה奏, בנגד למוסכם בין הצדדים ולהחלטה בערעור הראשון.

5. המערערת עותרת אפוא להשבת התקיק לביהם"ש קמא, על-מנת שישלים מלאכתו בהחלטה סופית לאחר הבאת ראיות הצדדים ושמיעת טענותיהם.

6. מתבקש עמדתו של עו"ד ד"ר שורפי, שתוגש בכתב עד ליום **08.02.23** שעה 14:00, ותכלול גם את רשימת המើיצגים על-ידו מבין כלל המשיבים.

7. המערערת תdag להפצה דוחפה של החלטה זו למציגים אחרים של מшибים, ככל שקיים, ותודיע על זהותם. לכל מшиб ולכל בא-כוח מוקנית כਮובן הזכות להגשת עמדה עד למועד ה"ג.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

